

584. Emlékezzél, mi történék, Uram, mirajtunk

Vad Péter Zsgimond

1. Em-lé - kez-zél, mi tör - té - nék, U - ram mi - raj-tunk, És te - kintsd meg, mely nagy szi - da - lom - ban mi va - gyunk,

Mert bú - nün-kért, U - ram, tő - led os - to - roz - ta-tunk, A - zért szük-ség éj - jel - nap - pal hoz - zád ki - ált'-nunk.

2. Örökségünk, édes hazánk másra fordula, Mi házunk és jószágunk idegenre szálla;
Ügyünk juta már minékünk nagy árvaságra: Mert Istennek nem akartunk térni útjára.

3. Hitetlen nép közt keressük mi kenyerünket: Mert földünkben nem segítjük a szegényeket. Nyomorultakról elfordítjuk szemeinket: Ezért Isten vetett reánk haragvó szemet.
4. Atyáink is vétkeztek, de ők már meghaltak, Mi is követői voltunk álnokságiknak; Ím, így vásott meg beléje foguk fiaknak: Mert ellene járunk Isten akaratjának.
5. Közöttünk kik szolgák voltak, most uralkodnak, Gazdák lévén, mert Istennek mi sem szolgálánk; Minden Isten-tiszteletet már megutálánk: Azért nincsen, aki által megszabadulnánk.
6. Ím, csak markunkban viseljük a mi lelkünket. Nagy keserűséggel esszük mi kenyerünket. Félelem és sok rettegés megemészt minket: Fegyver elől kietlenbe mentjük fejünket.
7. Nagy haragja vagy rajtunk az Úr Istennek: Természeti ellen élünk szent igéjének, És ellene járunk minden ő szerzésének: Ezzel adunk okot minden büntetésének.
8. Bizodalmunk vagy benned, felséges Isten. Mert megmaradsz mindörökké ígéretedben; Ha gyötrődünk bűnünk szerint a mi testünkben: Azért nem hagysz elszakadnunk tőled lelkünkben.
9. Vedd el rólunk, kérünk téged, nagy haragodat, És újítsd meg már minékünk a mi napunkat; Kegyelmes Úr Isten, tartsd meg mi házainkat! Dicsérhessünk mindörökké mint szent Atyánkat!